

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2013/14:5

Stenografiska
uppteckningar
2013/14:5

Fredagen den 18 oktober

1 § Allmänna frågor

Statsrådet Birgitta Ohlsson

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 30 september 2013

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 22 oktober 2013

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

EU-nämndens sammanträde är öppnat. Vi hälsar statsrådet Birgitta Ohlsson med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Jag undrar inledningsvis om det finns några A-punkter. Det finns det inte. Då, statsrådet, undrar jag om det finns någonting att säga med anledning av möte i rådet den 30 september.

Anf. 2 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Jag ska fatta mig ytterst kort. Nämnden har fått rapporten. Rådet diskuterade sammanhållningspolitiken. Det handlade framför allt om att ordförandeskapet informerade om de förhandlingar som nu sker med Europaparlamentet. Majoriteten av medlemsstaterna betonade vikten av en snabb uppgörelse. Sverige tillsammans med Tyskland, Storbritannien, Danmark, Finland och Holland markerade att uppgörelsen i Europeiska rådet gällande långtidsbudgeten måste hållas. Vi vill inte göra några avsteg från den.

Anf. 3 BÖRJE VESTLUND (S):

Herr ordförande! Jag vill helt enkelt fråga: Hur fortsätter processen nu? Vi har fått information om att det kommit en del förhandlingsinbiter från Europaparlamentet till rådet och kommissionen. Hur kommer det att fortsätta?

Vi behöver inte ha överläggningar om det eftersom regeringen fått mandat av EU-nämnden, men för informationens skull kan det vara viktigt. Det är en viktig fråga för oss.

Anf. 4 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Vad gäller sammanhållningspolitiken som var uppe på det här mötet kommer den att fortsätta med så kallade triloger. När det gäller långtidsbudgeten som helhet kommer det att ske en omröstning; den är aviserad till Europaparlamentets novembersession.

Det är nu oerhört viktigt att trycka på Europaparlamentet att inte ställa nya krav. Vi har en uppgörelse. Rådet har levererat på den här fronten. Nu är det upp till Europaparlamentet att göra det. Vi ska notera att det tog mer än etthundra dagar. Man var paralyserad under det irländska ordförandeskapet eftersom Europaparlamentet blockerade på ett mycket negativt sätt. Nu är det på gång. Triloger och annat fortsätter.

Anf. 5 BÖRJE VESTLUND (S):

Den information jag har är att man har slängt fram ännu fler förslag, att man vill ha ändringar i det som allmänna rådet hanterar, det vill säga reglerna för sammanhållningspolitiken. Min fråga gällde snarast vad det är som händer där just nu. Det har vad jag förstår hela tiden kommit förhandlingsinvtiter.

Anf. 6 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Det är allmänt känt att Europaparlamentet på den här fronten försöker mixa och tricksa på olika sätt. Det handlar framför allt om utformningen av det man kallar makroekonomisk konditionalitet. Där försöker man slänga in nya bud. Men det är en mycket hård press från medlemsstaterna att inte riva upp det man kommit överens om. Vi hoppas därför att vi ska kunna lösa det. Vi återkommer när vi vet mer.

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen under den punkten. Finns det något att säga under punkt 3, Övriga frågor? Nej. Då går vi vidare till punkt 5, Resolutioner, yttranden och beslut antagna av Europaparlamentet. Det är en informationspunkt. Finns det något att säga om den? Nej. Vi tackar för den informationen.

Vi går vidare till punkt 6, Förberedelser inför Europeiska rådet den 24–25 oktober 2013. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 8 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Nämnden har fått utkastet till slutsatser. Det är en bred dagordning den här gången, även om man kan säga att det är ett ”mellan-ER” jämfört med det stora mötet som äger rum i december. Det är glädjande att tyngdpunkten är på inre marknadsfrågor. Här är det viktigt med framsteg för att få i gång EU:s tillväxt framför allt genom att ha fokus på ökad konkurrenskraft.

Fokus kommer att vara på den digitala agendan, på forskning, innovation och tjänster samt givetvis på avstämningsarbetet med den så kallade EMU-fördjupningen.

När det gäller den digitala agendan är telekompaketet ett viktigt bidrag från kommissionens sida. Det håller vi från regeringens sida nu på att analysera. Det handlar om att fullborda den digitala inre marknaden till 2015. Ni vet att den sittande kommissionen har en ambitiös agenda för att få igenom det. Här har Europeiska rådet flera gånger slagit fast att man ska fokusera på det, senast i mars 2013.

Om vi går vidare till tjänstediskussionen vill jag säga att Sverige varit pådrivande på ER-nivå för att det ska hända mer. Vi vet att tjänstehandeln har en otroligt stor betydelse både för sysselsättning och för tillväxt

i dagens Europa. Enligt beräkningar som kommissionen gjort skulle ett genomfört tjänstedirektiv kunna öka EU:s BNP med 330 miljarder euro, vilket är mycket. Här bör medlemsstaterna uppmanas att minska antalet reglerade yrken. I en del medlemsstater måste man exempelvis betala dyrt för att få licens till att starta taxiverksamhet. Jag var i Aten i fredags, och Grekland är ett land som är väldigt överreglerat på den fronten.

Från regeringens sida tycker vi att slutsatserna är bra. Det är bra att man tar upp vikten av regelförenklingar för företagen. Jag vill betona att det inte får innebära att småföretag undantas från arbetsrätten, vilket heller inte föreslås. Det vill jag starkt betona. Kommissionen håller med om att generella undantag på den här fronten inte är lämpligt. Där har vi fört en intensiv dialog.

En diskussion gällande EMU-fördjupning förväntas äga rum, men det kommer inte att fattas några beslut utan det blir mest diskussioner. Där kommer, som sagt, ER i december att bli mycket mer avgörande. Fokus vid ER i oktober kommer i fråga om EMU att ligga på vilka reformer som är viktiga för ett väl fungerande EMU. Här är regeringens ståndpunkter väl kända för nämnden. Vår prioritet är förstås att man genomför redan fattade beslut. Det handlar inte minst om det nya förstärkta ramverket, vilket jag vill betona.

Diskussionen om den sociala dimensionen kommer att utgå från kommissionens meddelande. Det är i stort sett bra förslag som bättre synliggör den sociala utvecklingen genom att göra en så kallad resultat-tavla inom EU 2020-strategin. Den gäller alla 28 medlemsstater, men den är inte bindande. Man tar upp fem indikatorer. Exempelvis studerar man fattigdom, ungdomsarbetslöshet och inkomstskillnader. Också här är regeringen mycket tydlig med att medlemsstaternas befogenheter vad gäller arbetsmarknad och sociala frågor inte får försvagas, utan det är viktigt att medlemsstaternas nationella roll är stark även här.

Vidare ska Europeiska rådet förbereda toppmötet som kommer att äga rum i Vilnius i november och handla om det östliga partnerskapet. Den frågan kommer också upp på FAC, och här vill jag hänvisa till samrådet med kabinetssekreterare Frank Belfrage.

Den sista punkten handlar om att lyfta upp höstens oerhört tragiska händelser i Medelhavet, inte minst på Lampedusa, och flyktingtragedierna. Det har satt migrationsfrågorna i fokus, vilket inte minst Italien vill lyfta upp på ER. Jag besökte förra veckan Rom och Aten och fick se de fruktansvärda flyktingförvaringarna där tusentals människor befinner sig under fängelseliknande förhållanden.

Händelserna i Italien, särskilt på Lampedusa, visar att EU måste intensifiera arbetet för att förhindra liknande tragedier. Det är bra att slutsatserna betonar att de instrument som i dag finns används på ett bättre sätt. Mycket mer kan göras inom det nuvarande regelverket, nu när vi fått ett gemensamt asylsystem på plats. Här trycker Sverige på och driver hårt att fler länder tar emot kvotflyktingar. Om hela EU tog emot lika många kvotflyktingar som Sverige skulle 100 000 människor som sitter i flyktingläger runt om i världen kunna komma till EU-länder. Här måste vi pressa på i solidaritetens namn. Inte minst handlar det förstås om vidarebaseringsprogrammen.

Anf. 9 BÖRJE VESTLUND (S):

Herr ordförande! Jag tackar särskilt för den ståndpunkt som Sverige har och som framhävs i alla sammanhang när det gäller regelförenklingar, att det ska gälla samtliga företag. Mikroföretagen ska inte vara undantagna. Det är vi överens om, och det är bra att vi inte behöver tjata om det varje gång. Det finns en poäng med att Sverige går före och säger att man inte får göra skillnad på företag och företag, för då får vi andra konstiga regelverk för hela EU. Det blir inte bra. Låt oss ha principen att göra rätt från början och titta på regelverken som sådana.

Det andra jag vill ta upp gäller tjänsterna. Vi delar regeringens uppfattning om de reglerade yrkena. Men, statsrådet, är det ärligt talat inte lite smalt? Det är inte bara det som är det stora hindret mot tjänstmarknaderna, utan man har ju vidtagit nästintill protektionistiska åtgärder.

Vi hade i näringsutskottet utfrågning om den inre marknaden, och då tog Ikea bland annat upp att de inte kunde etablera sig i vissa delar av Tyskland. Nu talar jag alltså inte om något nytt litet land som inte hunnit anpassa sig till regelverken, utan det handlar om stora länder som hör till grundarna. Det är det som upprör oss. Att bara hantera reglerade yrken är lite smalt, enligt vårt sätt att se. Man måste trycka på ännu mer, för det är ett bekymmer att vi inte har genomfört tjänstedirektivet fullt ut.

När det gäller Lampedusa tycker vi att det är ett bekymmer att det fortfarande bara sägs att vi måste vidta åtgärder. En del åtgärder är dock på gång. Vi får väl återkomma till den diskussionen. Det är bra att Europeiska rådet tar upp frågan.

Beträffande östliga partnerskapet kommer ju den frågan upp i samband med FAC.

Anf. 10 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Tack så mycket, statsrådet, för föredragningen! Mycket av det som tas upp är bra, inte minst frågan om regelförändringar. Det är bra att samma regler ska gälla alla företag. Att inte göra skillnad på små och stora företag är en god utveckling med tanke på att det varit i pipeline tidigare.

När det gäller avsnittet om EMU:s sociala dimension är den ganska harmlöst skriven, och det står ingenting om konsekvenserna. Det är mycket riktigt så att konsekvenserna blir olika för olika länder, och det är bara fråga om rekommendationer, men jag anser att det borde framgå lite tydligare vad utfallet blir av genomlysningen om man undersöker de sociala konsekvenserna av EMU. Nu är det väldigt allmänt skrivet.

Vår uppfattning beträffande bankunionen är väl känd. Vi tycker inte att den ska vara särskilt prioriterad. Vi tycker inte att den är särskilt lämplig.

Min egentliga fråga gäller punkt 39 om Lampedusa. Skrivningarna är väldigt allmänt hållna. Där finns inga starka skrivningar över huvud taget. Vi skulle önska att statsrådet lade ned lite energi på att försöka få till skarpa skrivningar om att åtgärder måste vidtas skyndsamt och att man inte kan skjuta problemen framför sig. Problemen måste åtgärdas nu. Risken är att det kommer att hända igen i morgon, nästa vecka, nästa månad, och därför måste vi ha mycket skarpa skrivningar.

Slutligen saknar jag som alltid, herr ordförande, skrivningar om klimatet, detta med tanke på rapporter som kommit från bland annat IPCC.

Anf. 11 LARS OHLY (V):

Herr ordförande! Jag kanske är lite mer tveksam till diskussionen om tjänstedirektivet än vad mina vänner på den rödgröna sidan är i övrigt. Den tveksamheten bygger inte så mycket på de föreslagna skrivningarna som på erfarenhet av vad den här frågan har fört med sig tidigare.

För några veckor sedan avslöjade tidningen ETC att det förs långtgående hemliga diskussioner inom Världshandelsorganisationen, WTO, där EU är pådrivande för att i princip avreglera allt vad det gäller offentliga tjänster, i princip se till att ingen ska kunna förhindras att bedriva verksamheter i något land. Det är en oerhörd inskränkning av nationellt självbestämmande men också en oerhört nyliberal syn på hur ekonomin ska organiseras.

Det ligger inte med i det här, men jag är orolig för att dessa avregleringar inte alls tar hänsyn till vikten av att man till exempel kan bedriva offentlig tjänsteverksamhet på ett sätt som garanterar medborgarna lika villkor och som utesluter att skattepengar går till riskkapitalbolag.

När det gäller flyktinkatastroferna håller jag med Ulf Holm om att det är ganska svaga skrivningar. Jag tror egentligen att Birgitta Ohlsson också håller med om det. Jag har inte lösningen på hur man ska kunna attackera detta mer än att man måste förhindra att de inträffar igen – det går inte att bara sörja när katastrofer inträffar.

Det stora problemet är att varje sådant förslag – till exempel har Cecilia Malmström lagt fram sådana – möts av en oerhörd motvilja från länder som skulle behöva ompröva sin ställning när det gäller fler legala vägar in, när det gäller möjligheten att söka asyl på ambassader i andra länder och så vidare. Det där måste nästas in. Jag hoppas verkligen att Sverige bidrar till att nöta in det och fortsätter att hävda att den som inte är beredd att ändra förutsättningarna kan i förlängningen inte fortsätta att bara sörja när katastrofer inträffar.

Den sociala dimensionen i EMU skulle ha kunnat vara onödig om EU redan från början, till exempel när man antog Lissabonfördraget, hade antagit ett socialt protokoll som hade gällt hela EU och som dessutom hade garanterat rättigheter.

Det sociala protokollet, som saknas, gör att EU aldrig kommer att kunna få riktigt hållfasta spelregler för social rättvisa, för rättvisa på arbetsmarknaden och annat. Däremot är det inte något fel att man tar upp frågor om en social dimension, även om det finns väldigt mycket i EMU som pekar i precis motsatt riktning. Det här blir lite grann som kosmetika. Det blir lite grann som att man sminkar sig, och när man sedan tar av sminket är man lika ful som förut.

När det gäller bankunionen och klimatet vill jag bara instämma i min kära kollega Ulf Holms yttrande.

Anf. 12 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Jag ska börja med Börje Vestlunds fråga. Man ska notera, när det gäller det förslag som är uppe just nu, att det är ett meddelande. Det är därför det är ganska smalt. Man koncentrerar sig på reglerade yrken. Men det görs mycket mer. Tjänstedirektivet i sig är mycket bredare. Det är

man inne på, inte minst i Tyskland, där man har ekonomiska behovsprovningar när det gäller vad man får starta upp eller inte.

Jag kan försäkra dig att frågan som du lyfte fram, inte minst stora svenska företags situation, verkligen är något som vi lyfter fram ofta, mycket och tydligt. Jag träffade faktiskt representanter för Ikea när jag var i Italien. Vi är mycket väl medvetna om de svårigheter som finns. Det är inte bara fråga om regleringar. Det handlar om alltifrån söndagsöppet till hur det är att anställa i olika länder. Den frågan fortsätter vi att arbeta med.

Börje Vestlund lyfte fram frågan om mikroföretag och småföretag. Där håller kommissionen med om den svenska positionen, att generella undantag är olämpliga. Vi har vunnit en bra seger på den fronten.

Sedan gäller det Ulf Holms frågor. Jag kan börja med frågan kopplad till Lampedusa, som också Lars Ohly var inne på. Det största problemet när det gäller de flyktingtragedier vi ser i dagens Europa är en brist på politisk vilja och en brist på solidaritet. Sverige kämpar ofta mot ett starkt motstånd. Det gör vi tillsammans med ett fåtal andra länder som vill ha en mer öppen och liberal flyktingpolitik. Det är jag den första att beklaga.

Vi har från svensk sida försökt spela in fler stycken i texten. Vi ska komma ihåg att stycket om just flyktingpolitik var ett italienskt initiativ efter det som skedde. Enrico Letta, statsministern, tog upp det. Det är inte alltid så att alla som lyfter fram de här frågorna vill gå i en mer liberal riktning, utan det finns tyvärr också en annan ton, kan man säga, på den här fronten.

Vi försöker ha ett tydligt fokus på just kvotflyktingar. Vi tror att det kan vara en öppning när det gäller att se till att fler människor får komma hit. Sedan finns det större frågor om arbetskraften och annat också. Nu har vi försökt betona just kvotflyktingar. Vi kommer att återkomma. Migrationsministrarna möttes relativt nyligen, för någon vecka sedan, och det kommer att bli en mer intensiv diskussion. Låt oss använda Lampedusa som en mardrömslik väckarklocka. Europa måste lägga om sin politik på den här fronten.

Vad gäller klimatfrågorna, som nämndes av både Ulf Holm och Lars Ohly, kan jag säga att de inte är uppe den här gången. Man kan se det här europeiska rådet som ett "mellan-ER". Det stora fokuset kommer att bli på mötet i december, då väldigt många frågor kommer att vara uppe. Vi får helt enkelt återkomma när det kommer upp på dagordningen.

Jag uppfattade att Lars Ohlys inlägg vad gäller tjänstesektorn kanske mer var av ideologisk karaktär.

Jag ska gå tillbaka till något som både Ulf Holm och Lars Ohly snuddade vid, EMU och den sociala dimensionen. Det fördes in i den europeiska terminen, och det kan leda till rekommendationer. Men, nota bene, det är inte bindande. Jag vill bara ha det fastslaget. Det kan dock vara bra att få i gång en diskussion för att se den värderingskris och den fattighetskris som finns i den ekonomiska krisens skugga i Europa just nu.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens inriktning i det här ärendet.

Anf. 14 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Det här är alltså en diskussion utifrån den rapport som har kommit från ordförandeskapet; nämnden har fått den. Den sammanfattar diskussionerna som var i Ekofin och i Epsco den 15 oktober. Det har varit samråd med nämnden inför de diskussionerna, den 11 oktober, tror jag.

Rapporten har inte förhandlats i rådet, utan det är en ordföranderapport. Det är mer det övergripande budskapet som rådet förväntas ställa sig bakom. Ordförandeskapet konstaterar att den europeiska termen 2013 har fungerat bättre än tidigare år. Det handlar förstås om att det har varit en bättre dialog mellan kommissionen, medlemsstaterna och övriga parter.

Vi håller från svensk sida med om budskapet i rapporten. Det är viktigt att fortsätta ha fokuset på att genomföra, att leverera, det man har lovat innan det läggs till massor med nya aspekter. Vi ser utrymme när det handlar om förbättring. Det handlar framför allt om att stärka det nationella ägarskapet men också vad gäller tidtabellen. Samtidigt är det otroligt viktigt att man fortsätter att respektera nationell kompetens och att det är upp till medlemsstaterna hur rekommendationerna genomförs. Det är viktigt att ha den distinktionen tydlig.

Jag kommer på mötet att trycka på att man ska ha ett tydligt jämställdhetsperspektiv i nästa års termin. Det tycker vi inte från regeringens sida har varit tillräckligt skarpt och bra. Givetvis handlar jämställdhet framför allt om kvinnors frihet och, för den delen, mäns frihet.

Det handlar också om att tillvarata hela potentialen hos befolkningen för att få fart på tillväxten. Det är känt att om kvinnor och män skulle arbeta i samma utsträckning i EU skulle tillväxten kunna öka, har man sagt i EU, med ungefär 12 procent. Svenska studier visar på ännu mer. Här är det oerhört viktigt att medlemsstaterna underlättar för kvinnor att arbeta.

Jag kommer att lyfta fram kvalitativ och lättillgänglig barnomsorg med mera på den fronten.

Anf. 15 LARS OHLY (V):

När det gäller det sista har ministern allt stöd. Det är bra att lyfta upp jämställdhetsfrågorna och också att lyfta upp vad det är som befrämjar jämställdhet i ett land, bland annat offentliga tjänster som gör det möjligt för kvinnor att vara ute på arbetsmarknaden på lika villkor som män.

Sedan är vi väldigt tveksamma till den centralisering som hela diskussionen om den europeiska planeringsterminen utgår från, nämligen att man i större utsträckning ska ha synpunkter från något centralt håll på hur länderna utformar sin ekonomiska politik. Jag vet att både Birgitta Ohlsson och Anders Borg har försökt hålla emot när det gäller en del av de mest horribla förslagen till centralstyrning, men fortfarande ligger det med i hela diskussionen.

Vi har vid många tillfällen sagt att vi tycker att de landsvisa rekommendationerna är onödiga eftersom vi hela tiden får höra från den svenska regeringen att vi inte behöver bry oss om dem. Då behöver man

heller inte utfärda dem. Om de spelade någon större roll skulle vi vara emot dem av politiska skäl. Det är inte på den nivå som man ska fatta beslut om vilken budgetinriktning Sverige ska ha.

Det här tycker jag är viktigt. Jag vill upprepa den synpunkten, att den typen av centralisering, där de landsspecifika rekommendationerna bara är ett uttryck, är felaktig och bör bekämpas. Jag skulle önska att regeringen också starkt motsatte sig det.

Anf. 16 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag kan i stora drag instämma med Lars Ohly. Jag tycker att vi ska bekämpa det här. Jag tycker att vi ska jobba för att avskaffa de nationella reformprogrammen, särskilt vad gäller Sveriges del.

Det är möjligt att kommissionen för en dialog med regeringen, men jag skulle också vilja se en diskussion i Sveriges riksdag. Det handlar om att få ett större inflytande i de här frågorna, där EU-kommissionen kommer med pålagor om hur vi ska bete oss i Sveriges riksdag. Där vet jag att EU-ministern har haft synpunkter. Jag vet inte hur omfattande de är. Det kan hon själv få redogöra för. Jag skulle i alla fall gärna se att man lyfte upp den här diskussionen också i Sveriges riksdag.

Anf. 17 BÖRJE VESTLUND (S):

Vi socialdemokrater tycker egentligen att det är bra att man ”benchmarkar” mellan de olika länderna. Det är ingenting nytt. Det har vi gjort länge. Det har vi gjort även innan vi var med i EU. Det är en bra sak att man kan se: Vad är det vi kan lära oss av varandra? Det är bara positivt.

Det jag skulle vilja säga i det här sammanhanget, när man diskuterar industripolitiken, är att vi delvis har en annan industripolitik än vad regeringen har. Vi har tidigare anmält avvikande mening där. Vi tänker inte lyfta fram den i det här sammanhanget. När vi tittade på den förra gången – det får jag väl erkänna – såg vi nämligen att den inte var relevant för det ärendet. Vi tänker alltså inte lyfta fram den här. Vi bara markerar att vi har avvikande mening. Vi tycker att man måste ha ett större engagemang från samhällets sida i näringspolitiken. Det innebär bland annat samverkansöverenskommelser med, inte minst, industrin.

Anf. 18 LARS OHLY (V):

Jag vill tillägga att det här inte är så harmlöst som man kan tro när man lyssnar på Börje Vestlund. Här finns även förslag om att nationella budgetar ska godkännas och underställas någon sorts överförmyndarverksamhet.

Hela diskussionen om centralisering av den ekonomiska politiken är egentligen inte en fråga om benchmarking. Det handlar inte om att jämföra och att dra lärdomar, utan det handlar om att centralisera beslutsfattande, och det är den meningen som jag är emot.

Anf. 19 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Jag vill först påminna nämnden om att vi, regeringen och riksdagen, sommaren 2012 kom överens om ett gemensamt förhållningssätt i de här frågorna, hur vi skulle se på de här rekommendationerna. Det handlar om att just se rekommendationerna som ett instru-

ment för att uppmuntra ansvarsfull ekonomisk politik och att leva upp till de mål som finns när det gäller samordning av ekonomisk politik. Där har vi faktiskt en överenskommelse.

Jag vill också återigen betona att rekommendationerna är en uppmaning. De är inte bindande. Det är precis som Börje Vestlund väldigt tydligt beskrev. Rekommendationer ges, men sedan är det upp till varje medlemsstat hur man väljer att förhålla sig till dem.

Det är heller ingenting unikt att ha samarbete och granskning på det här sättet. Det är inte något som bara förekommer inom Europeiska unionen. Vi gör det inom IMF. Vi gör det inom OECD. Vi gör det nationellt genom Riksrevisionen, genom Finanspolitiska rådet med mera. Det är ett ganska allmänt känt system.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Då skulle jag vilja fråga Lars Ohly respektive Johnny Skalin: Var det avvikande meningar som formulerades?

Anf. 21 LARS OHLY (V):

För min del räcker det med ett medskick, att jag önskar att regeringen hade företrätt Vänsterpartiets uppfattning i de här diskussionerna.

Anf. 22 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag kan vara mer tydlig och anmäla avvikande mening. Jag tycker att det är en väldigt viktig fråga.

Jag vill också påpeka för EU-ministern att när OECD kommer med diskussioner om hur vi ska åtgärda problem i vår omvärld skickar vi inte finansministern till något möte i OECD för att beskriva vår hållning i frågorna och hur vi ska genomdriva de frågorna.

Anf. 23 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Jag ska svara ytterst kort. Vi diskuterar i andra internationella forum som Sverige är med i. Det är inget konstigt.

Jag glömde att svara på Börje Vestlunds fråga om detta med industripolitiken. Detta berörs inte alls den här gången. Det finns alltså inte på agendan.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens inriktning i ärendet. Jag har noterat avvikande mening från Sverigedemokraterna och ett medskick från Vänsterpartiet. Med detta lämnar vi punkt 7 och går vidare till punkt 8, De makroregionala strategiernas mervärde. Detta har vi uppfattat som både en diskussionspunkt och en beslutspunkt.

Anf. 25 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Det här är alltså en falsk B-punkt, som det kallas, där GAC, allmänna rådet, väntas anta rådsslutsatser. Den här punkten baseras på kommissionens rapport om makroregionala strategier och deras mervärde.

Det finns glädjande nog ett stort intresse av att samarbeta på det här sättet också bland icke-medlemsstater som gränsar till Europeiska union-

en. Framför allt har det varit spännande att EU:s östersjöstrategi, som har varit något av en pionjär på det här området, nu ses som en profilstrategi i och med att det var den första strategin på fältet. Den kom under det svenska ordförandeskapet 2009. Kommissionens rapport bygger därför till stor del på erfarenheterna av Östersjöstrategin.

De rådsslutsatser som ska diskuteras riktar in sig både på EU:s befintliga strategier – Östersjöstrategin och Donaustrategin, som kom lite senare – och på att ge rekommendationer om fortsatt genomförande och om framtida strategier. Man vill slå fast kriterier innan man antar de nya strategier som ligger i pipelinen.

Det handlar om att slå fast grundläggande principer. Från svensk sida har vi sagt att det är viktigt att man har en budgetneutral grund när man startar de nya strategierna. Det är viktigt att man visar varför de ger ett tydligt mervärde, för annars finns det ingen riktig poäng med dem, liksom att de genomförs på ett enhetligt sätt och också har ett bättre resursutnyttjande när det gäller EU:s medel. Sist men inte minst är det viktigt att de är bättre samordnade mellan olika aktörer och länder.

Vi tycker att det är ett bra arbete som det litauiska ordförandeskapet har gjort på den här fronten. Sist men inte minst vill jag flagga för att det italienska ordförandeskapet kommer att prioritera en ny strategi. Det är en adriatisk-jonisk strategi som handlar om Italien, Grekland och länderna på Balkan, vilket är jättespännande nu när vi har en utvidgning på gång.

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Då kan jag konstatera att det finns stöd för regeringens inriktning i ärendet och tillika stöd för regeringens ståndpunkt i det här ärendet.

Det finns en punkt 10, Övriga frågor, men jag förstår på statsrådet att det inte finns något att säga om den.

Vi tackar statsrådet med medarbetare för närvaron i EU-nämnden i dag och önskar en trevlig helg.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar kabinettssekreterare Frank Belfrage med medarbetare välkomna till EU-nämnden.

Vi går nu in på punkt 9 i den kommenterade dagordningen. Det gäller utvidgningen – anslutningsförhandlingarna med Turkiet, kapitel 22, regionalpolitik och samordning av strukturinstrument. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 28 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Detta är efterbörden av en diskussion som påbörjades redan i juni, nämligen att öppna kapitel 22 inom ramen för Turkiets anslutningsförhandlingar till EU. Principbeslutet togs redan i juni, men >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<< bad att >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<< få skjuta upp det uppföljande beslutet om att sammankalla en regeringskonferens, en IGC, där kapitel 22 om regionalpolitiken skulle öppnas.

Det som nu ska hända är en ren formalitet. Det politiska beslutet är i praktiken redan fattat. Det vi nu hör från Bryssel är att det inte heller kommer att bli någon diskussion, utan detta kommer bara att bockas av, och det kommer att bli ett beslut om att sammankalla en regeringskonferens senare i höst för öppning av kapitel 22.

Anf. 29 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag vill deklarerat att vi inte ställer oss bakom ett EU-medlemskap för Turkiet och inte heller något öppnande av vidare kapitel i den här förhandlingen. Jag vill därför anmäla avvikande mening i förhållande till regeringens position.

Anf. 30 BÖRJE VESTLUND (S):

Vi socialdemokrater ställer oss helt bakom regeringens beslut. Det är viktigt att vi får ett EU som omfattar de flesta av Europas länder. Vi tycker att det är bra att man fortsätter förhandlingarna. Det har ju varit lite si och så med det. Däremot vill vi som vanligt betona att det är jätteviktigt med mänskliga rättigheter och att man uppfyller de villkor som finns i Köpenhamnskriterierna.

Vi står helt bakom regeringens beslut.

Anf. 31 LARS OHLY (V):

Även Vänsterpartiet anser att det är helt rimligt att fortsätta att diskutera med Turkiet om medlemskap och att förhandla med nya kapitel.

Det paket om minoriteters rättigheter som Erdoğan lade fram mottogs inte särskilt väl av flera av aktörerna. Till exempel menade många att det handlade om saker som redan är genomförda och att det var väldigt lite som var nytt.

Det största hindrat som jag ser för ett turkiskt medlemskap är just frågorna om demokrati och mänskliga rättigheter. Minoriteters rättigheter måste garanteras. Man måste ha ett valsysteem som inte saboteras. Man måste ha möjligheter att organisera sig. Man måste ha möjligheter att tala sitt eget språk och att värna sin egen kultur. Allt detta förtrycks i dag av Turkiet. Det är det riktigt stora hindret.

Jag hoppas och tror att Sverige tillsammans med andra länder hela tiden lyfter fram den frågan och påpekar vikten av detta. Kan EU-förhandlingarna bidra till att Turkiet får en hårdare press på sig att förändra sin inställning till mänskliga rättigheter och demokrati har man verkligen uppnått något, och det hoppas jag på.

Anf. 32 BODIL CEBALLOS (MP):

Jag vill instämma i vad Lars Ohly och Börje Vestlund har sagt.

Om man inte före medlemskapet har fått alla system på plats för att Turkiet verkligen ska respektera de mänskliga rättigheterna finns det inga bra verktyg för att se till att detta sker. Det är därför viktigt att man kommer så långt som möjligt i de frågorna före medlemskapet.

Anf. 33 FREDRICK FEDERLEY (C):

Även jag vill instämma med den breda majoriteten. Jag vill poängtera att det är ett vägval vi gör där det har betydelse vad vi tycker, vad Europeiska unionen tycker och hur man hanterar Turkiet framöver. Turkiet är ingen isolerad enhet, och också Turkiet har ett antal vägval att göra. Kan vi öppna nya kapitel som inte på något sätt godkänner de felaktigheter som sker i Turkiet men som ändå visar att vi ser Turkiet som en viktig medspelare och gärna vill ha med dem i unionen ger det en signal till allmänheten i Turkiet att vi ser dem som en del av Europa och inte vill trycka dem åt ett annat håll.

Det är ingen hemlighet att det finns krafter i Turkiet som vill dra det turkiska politiska fokuset åt ett helt annat håll än vad som är i vårt intresse. Från demokratins och de mänskliga rättigheternas perspektiv vore det helt fel. Med tanke på den situation som råder i Mellanöstern går det inte att nog understryka den ökade tyngd som Turkiet framöver har i diplomatiska förhandlingar och det stora ansvar man tar i regionen för de katastrofer som är en faktisk verklighet där. Men det är också viktigt att lyfta fram behovet av att man rakt igenom uppfyller Köpenhamnskriterierna.

Anf. 34 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag kan ansluta mig till kommentarerna på denna punkt. Det är lite i den andan som medlemsstaterna, kommissionen och EAS har varit överens om att man sedan ett år tillbaka i olika medlemskapsförhandlingar ska börja med kapitlet 23 och 24, som är inrikes- och rättsstatskapitlet. Man ska på ett tidigt stadium i en förhandling kunna diskutera dem och utöva inflytande på kandidatlandet för att kandidatlandet ska ta över de värderingar som präglar EU-samarbetet när det gäller demokrati, pluralism, respekt för mänskliga rättigheter, rättsstaten etcetera.

I fallet Turkiet har märkligt nog kapitlet 23 och 24 ännu inte öppnats. Det är något som vi nu driver och börjar få gehör för.

Anf. 35 ROBERT HALEF (KD):

Ordförande! Tack, kabinetssekreteraren! Att kapitlet 23 och 24 inte har öppnats betyder inte att vi inte inför varje förhandlingskapitel på Turkiets väg in i EU ska påpeka att de måste leva upp till de mänskliga rättigheterna och respektera och skydda minoriteter med mera. Det är mycket viktigt att man tar upp de frågorna i varje diskussion, så att Turkiet lever upp till det.

2013/14:5

18 oktober

Anf. 36 Kabinetssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det finns en bred samsyn bland alla medlemsstater, inklusive Sverige, om betydelsen av detta. EU är en värdegemenskap, och en medlemskapsförhandling kan inte drivas utan att de här punkterna lyfts fram.

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens inriktning i ärendet, men vi har noterat avvikande mening från Sverigedemokraterna.

3 § Utrikes frågor

Kabinettssekreterare Frank Belfrage

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för utrikes frågor
den 22 juli 2013

Återrapport från extra möte i Europeiska unionens råd för utrikes
frågor den 21 augusti 2013

Återrapport från informellt ministermöte den 6–7 september 2013
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
utrikes frågor den 21 oktober 2013

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Därmed övergår vi till 3 §, Utrikes frågor. Jag frågar inledningsvis om det finns några A-punkter. Det finns det. Då undrar jag, kabinettssekreteraren, om det finns något att säga med anledning av det informella ministermötet den 6–7 september, extra möte i rådet den 21 augusti eller möte i rådet den 22 juli.

Anf. 39 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Det finns några kommentarer.

Jag börjar i kronologisk ordning med rådet för utrikes frågor den 22 juli. Det var ett tag sedan. Det var två frågor som diskuterades vid lunchen. Det som hände under själva plenardiskussionen har nämnden fått återrapportering om. Vid lunchen talade man om Syrien och om det östliga partnerskapet.

När det gällde Syrien var det en föredragning av EU-kommissionären Georgieva, som gav en utförlig återberättelse av situationen i och runt Syrien, som enligt FN betraktas som den värsta humanitära krisen på väldigt länge.

Georgieva konstaterade att nära sju miljoner människor var i behov av humanitärt bistånd – hälften av dessa är barn – och att omfattningen av brotten mot humanitär rätt har nått oöverträffbara nivåer. Humanitärt tillträde nekas systematiskt i konfliktområdena. Georgieva påpekade också att Syriens grannländer har börjat begränsa flyktingströmmarna. Framför allt gäller det Jordanien och Turkiet, där flyktingströmmarna är mycket omfattande.

Alla medlemsstater som deltog i debatten vid lunchdiskussionen uttalade att man delar oron för krisens omfattning och dess konsekvenser i termer av humanitärt lidande. Många uttryckte stöd för ett initiativ som Luxemburg och Australien har tagit i FN:s säkerhetsråd avseende en humanitär resolution med stöd av FN:s humanitära organisation OCHA och andra relevanta humanitära organisationer. Det är för övrigt ett initiativ som även Sverige aktivt har drivit, och den 2 oktober antog FN:s säkerhetsråd ett uttalande i den andan. Vi kan återkomma till det när vi kommer till punkten om Syrien.

Diskussionen om den politiska och militära situationen gav inte uttryck för någon vidare optimism. Oppositionen hade utnämnt en president men var otydlig i fråga om målsättning och verkan som moderat politisk kraft i förhållande till de mer radikala oppositionsstyrkorna. Oppositionen hoppas fortfarande på en militär kraftutjämning innan förhandling med regimen påbörjas.

De ministrar som sedan kommenterade detta vädjade om fortsatt ekonomiskt stöd till de moderata krafterna och betonade att den enda möjligheten att finna en lösning på krisen var att stödja FN:s och FN-medlemmarnas Brahimis ansträngningar för att få till ett Genève II och få detta på plats. Vi återkommer till vad som sedan har hänt när vi kommer till punkten om Syrien.

Diskussionen om det östliga partnerskapet handlade om förberedelserna inför Vilniustoppmötet. Det är också en punkt som vi återkommer till under denna dagordning. Jag kan därför bara konstatera att den höga representanten Cathy Ashton summerade några huvudpunkter. Hon sade att det är viktigt att visa ambition när det gäller toppmötet i Vilnius och processen – utan att kunna lova för mycket. Hon sade vidare att det är viktigt att EU är tydlig med vad som förväntas av de sex partnerländerna i termer av politiska resultat från deras sida. En tidsplan för ett framtående av Vilniusdeklarationen bör utstakas för att försöka undvika sistaminutenförhandlingar. Frågan om Vitrysslands deltagande måste hantearas.

Den höga representanten ville också uppmärksamma huvudstäderna på önskad nivå av deltagande från medlemsstaterna, det vill säga på stats- och regeringschefsnivå. Dessutom var hon angelägen om att påbörja diskussioner om hur man skulle hantera Ukraina och ett eventuellt undertecknande av associeringsavtalet. Vi återkommer till allt detta när vi kommer till den punkten på dagordningen.

Sedan var det ett informellt utrikesministermöte i Vilnius den 6 och 7 september. Där var det i stort sett samma ämnen som diskuterades igen.

Kommissionär Füle var tydlig med att medlemskap i den euroasiatiska unionen inte är kompatibelt eller förenligt med det djupgående frihandelsavtal som erbjuds ett antal av de östra partnerländerna. Det syftar på Armenien. Därför går det inte för Armeniens del att både underteckna ett medlemskap i den euroasiatiska, ryskledda tullunionen och ha ett associeringsavtal med EU. Här är det en valsituation. Det blir på något sätt allt eller intet på detta stadium.

Kommissionen ser också över möjligheten att bistå länder inom det östliga partnerskapet som utsätts för ryska motåtgärder på handelsområdet genom att underlätta tillträde till EU:s marknad för de aktuella varorna. Vi har sedan dess sett att EU har öppnat upp sin vinmarknad för Moldavien för att kompensera för den stängda ryska marknaden.

Kommissionsordförande Barroso har lovat att göra vad som är möjligt för att underlätta för berörda länder att kunna sluta dessa djupgående frihandelsavtal under innevarande kommissions mandat, så att processerna kan slutföras innan kommissionen lämnar över stafettpinnen till sina efterträdare nästa år.

Sedan diskuterades Syrien, och det var inte helt lätt att uppnå en gemensam EU-position. Vi kan minnas att det den 6–7 september fortfarande var aktuellt med de amerikanska hoten om bombningar i Syrien. Därför kom lite olika meningar till uttryck i diskussionen i Vilnius. >>>

Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

Sedermera – vilket vi ska återkomma till när vi kommer till punkten om Syrien – har läget blivit ett helt annat i och med den rysk-amerikanska överenskommelsen och säkerhetsrådets resolution.

Utrikesminister Kerry var i Vilnius och gav en bred orientering, dels om Syrien och det läge som man då befann sig i, dels om fredsprocessen i Mellanöstern. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

För svensk del utnyttjade utrikesminister Bildt tillfället under dessa informella diskussioner att slå ett slag för det svenska initiativet om en europeisk global strategi. Det är en punkt som vi för övrigt räknar med ska kunna komma upp i samband med höstens fortsatta diskussioner om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Det handlar om idén, som vi har talat om tidigare i nämnden, att kunna ha en lite mer långsiktig strategi för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik. Det är en uppföljning av den strategi som spikades 2003. Det är någonting som den höga representanten nu tar till sig i den rapport som hon skriver till stats- och regeringscheferna till decembermötet.

Därmed är min återrapporering klar.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går vidare till punkt 3, Östliga partnerskapet. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 41 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Jag ska först göra en allmän kommentar om upplägget för detta möte med utrikesministrarna i Luxemburg på måndag.

I vanlig ordning kommer det att inledas av den höga representanten Cathy Ashton som förväntas kommentera läget i de nukleära förhandlingarna med Iran, alltså de tre-plus-tre-förhandlingar som kommer att fortsätta den 7–8 november.

Hon kommer sannolikt också att orientera ministrarna om läget i fredsförhandlingarna i Mellanöstern givet att hon deltar i de så kallade kvartettsamtalen. Nu är samtalen väldigt fokuserade på parterna, alltså Israel och Palestina, med amerikansk medling. Men kvartetten är också indragen och följer detta. Därför kommer hon att ge sin syn på och bedömning av förhandlingsläget.

Slutligen kommer hon, med anledning av att det senare under måndagen kommer att bli ett stabiliserings- och associeringsråd med Serbien, också att brieфа ministrarna om förhandlingsläget på västra Balkan. Möjligen kommer hon även att förhandsavisera den rapport som hon ska komma med om det som kallas comprehensive approach, som är den allomfattande ansatsen för EU:s olika utrikespolitiska verktyg.

Just nu har vi inga slutsatstexter över huvud taget, utan de olika dagordningspunkterna är diskussionspunkter. Det ryktas om att vi under helgen kommer att kunna få en text om Syrien, men den har vi inte sett än. Vi kommer naturligtvis att inleda ett samrådsförfarande med nämnden så fort vi får den. I övrigt kommer de slutsatstexter som är färdiga att tas upp som A-punkter.

Möjligen kommer en notering att göras om att FAC-handel pågår just nu. Vi har hört att de har slutfört frihandelsavtalet med Kanada. Det är möjligt att det kommer att nämnas för utrikesministrarna.

Därefter kan vi kanske övergå till att tala om de enskilda dagordningspunkterna.

Anf. 43 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Vi talade om det extensivt i går i utrikesutskottet. Därför försöker jag hålla mig till en ganska summarisk genomgång eftersom vi talade ganska ordentligt om alla detaljer i utrikesutskottet i går.

Vi kommer att ha ett toppmöte den 28 och 29 november i Vilnius. Fokus på diskussionen ligger på bland annat den deklaration som det arbetas med. Det finns ett utkast av den som EU-sidan har gjort och som har gått över till partnerländerna. Sedan kommer den att komma tillbaka till EU-sidan. Vi räknar med att ha en text som börjar se någorlunda färdig ut till nästa FAC i november. Då kanske vi kan föredra den mer i detalj för nämnden i det sammanhanget. Just nu är det fortfarande en ganska flytande situation.

Om deklarationen kan jag dock nämna en sak som redan präglar diskussionen. Det gäller hur man ska uttrycka sig när det gäller de östliga partnerländernas europeiska ambitioner eller visioner. Det finns återhållande krafter inom EU:s egen medlemskrets som naturligtvis ogärna ser att det östliga partnerskapet blir någon form av sluttande plan mot så småningom kommande ansökningar om EU-medlemskap och därför vill ha relativt restriktiva skrivningar. Däremot menar vi och många andra att dörren måste hållas öppen. Det är europeiska länder. Artikel 49 i Lissabonfördraget är tillämplig, och därför ska inga dörrar vara stängda. Det är dessa länders egna val huruvida de så småningom vill gå vidare från frihandelsavtal till ett ännu närmare samarbete med EU. Den diskussionen fortsätter.

Det andra fokuset kommer att vara på de avtal som kan komma att bli färdiga till Vilniustoppmötet. Det är bland annat två associeringsavtal, inklusive djupgående frihandelsavtal (KA/DCFTA), med Moldavien respektive Georgien. De är färdigförhandlade. Texterna finns. Om inget oförutsett inträffar räknar man med att de kommer att paraferas i Vilnius.

Sedan har vi ett associeringsavtal och ett frihandelsavtal med Ukraina som också är färdigförhandlat och som skulle kunna undertecknas. Men där är konditionaliteten som är uppställd från EU:s sida ännu inte uppfyllt. Där hade EU, som nämndens ledamöter minns, i december förra året ställt upp tre villkor. Det gällde vallagstiftningen, det gällde reformer av rättsväsendet, och det gällde stopp på det som har kommit att kallas den selektiva rättskipningen och som i praktiken bland annat handlar om den fängslade, förra premiärministern Julia Tymosjenko.

Den diskussionen präglas också av de mycket starka ryska påtryckningar på inte bara Ukraina utan även på de andra östliga partnerskapsländerna att bromsa upp sitt arbete och sitt närmande till EU och snarare ansluta sig till den centralasiatiska tullunionen som Ryssland leder.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

När det gäller den selektiva rättskipningen och fru Tymosjenko har Europaparlamentets förre president Cox och Polens förre president Kwasniewski på EU:s och Europaparlamentets uppdrag förhandlat fram

ett upplägg. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Detta är de ingångsvärden som kommer att präglade diskussionen i Luxemburg på måndag, och det är också det som kommer att präglade den fortsatta diskussion som handlar mycket om att – ända fram till Vilnius – utöva ett visst tryck på Ukraina för att få se de erforderliga reformerna innan EU går med på att underteckna frihandelsavtalet.

Det är de huvudsakliga punkterna och det som kommer att präglade diskussionen.

Anf. 44 LARS OHLY (V):

Förutom de länder som kabinetssekreteraren nämner finns det ett stort problem i Vitryssland. Det är kanske det land som mest förtrycker mänskliga och demokratiska rättigheter och som ändå fortfarande hör till det östliga partnerskapet.

Jag har inget emot att OPCW fick fredspriset. Jag hade själv nominerat Ales Bialiatski, som sitter fängslad i Vitryssland, som en markör för vikten av att inte glömma bort det som sker där. Förtrycket är så pass hårt. Jag tror att det är lättare att fokusera på andra länder och på sådant som man tror kan gå att förändra, medan det känns så långt bort till en förändring i Vitryssland att det kanske just därför är svårare att skapa opinion för det. Men av det skälet är det desto viktigare att inte glömma det och att hela tiden lyfta fram det.

Jag skulle gärna vilja höra ifall det finns några diskussioner i EU-kretsen om hur man ska kunna utöva påtryckningar på Vitryssland för att släppa de politiska fångarna och få i gång en dialog, så att man åtminstone kan se början på vägen mot mer av demokrati och mänskliga rättigheter.

Anf. 45 JOHNNY SKALIN (SD):

Att utveckla handeln kan det absolut finnas poänger med. Men beträffande länder som har uppenbara demokratiproblem eller korruptionsproblem tycker jag inte att vi ska ställa oss bakom regeringens bedömning att det östliga partnerskapet är centralt för att föra partnerländerna närmare EU.

Jag skulle därmed vilja anmäla avvikande mening.

Anf. 46 TOMMY WAIDELICH (S):

Jag skulle vilja uttrycka vårt stöd till regeringen från Socialdemokraternas sida. Vi tycker att regeringen har en bra position.

Det är viktigt att fortsatt hävda att de länder som vill ska kunna ha ett medlemskapsperspektiv, precis som regeringen gör. Förhoppningsvis får vi också ett positivt resultat vid toppmötet i Vilnius. Det vore värdefullt för vårt samarbete med det östliga partnerskapet.

I så fall är det viktigt att vi får en ratificeringsprocess som går snabbt. Det har också kabinetssekreteraren varit inne på, att allt ska slutföras under nästa år. Annars finns det risk för att det blir bakslag i en del länder. Vi märker till exempel i Moldavien att det finns en anti-EU-stämning som växer sig starkare, och för till exempel Moldavien skulle frågan om visering vara en tydlig signal till medborgarna om att man faktiskt kan få något tillbaka.

Sedan skulle jag vilja ta upp Armenien. Kabinettssekreteraren nämnde under återrapporten att när man hade diskuterat östra partnerskapet under en lunch hade man sagt att det nu handlar om allt eller inget när det gäller Armenien. Samtidigt har vi under senare tid hört kommissionären Füle säga att man ska titta på andra möjligheter till samarbete. Jag tror att det vore mycket värdefullt. Även om Armenien nu av säkerhetspolitiska skäl har tvingats välja tullunionen är det viktigt att vi på andra sätt har ett samarbete med Armenien, så att inte Armenien av det skälet trycks bort.

Sedan finns det, precis som Lars Ohly har sagt, andra länder, som Vitryssland men även Azerbajdzjan, där det är en mycket negativ utveckling och där det finns all anledning att fundera på hur EU på olika sätt kan utöva påtryckningar.

Som sagt: Stöd till regeringens position när det gäller östliga partnerskapet.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Även jag har en fråga som lite grann ansluter till det som Tommy Waidelich tar upp. Det gäller den utpressningspolitik som Ryssland för mot länder i regionen och länder som ingår i det östliga partnerskapet. Kabinettssekreteraren berättade hur EU hade öppnat upp för moldaviskt vin, som en motåtgärd, kan man tänka sig.

Det finns de som spekulerar i att gaspriserna kommer att höjas rejält för Ukraina när vintern anländer. Min fråga är: Finns det någon strategi från EU:s sida för hur man kan hantera en sådan situation?

Anf. 48 BODIL CEBALLOS (MP):

Jag skulle vilja höra lite grann var skiljelinjerna går när det gäller perspektivet att man ska kunna nå ett medlemskap framöver eller fördjupa den europeiska ambitionen. Vilka länder är det som driver samma position som vi, och vilka är precis tvärtom?

Anf. 49 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Låt mig börja med det som Lars Ohly tog upp, nämligen Vitryssland.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det råder ingen tvekan om att man på EU-sidan är utomordentligt angelägen om att ta varje tillfälle i akt att driva på med påtryckningar och lyfta fram frågorna om demokrati, rättsstat och mänskliga rättigheter i Vitryssland.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Andrés Jato påminner mig om att vi fortsätter med vår sanktionspolitik mot Vitryssland, som är tydlig.

Till Tommy Waidelich vill jag beträffande Armenien säga att det inte är meningen att EU på något sätt ska dra ned rullgardinen. Men i den här fasen, inför Vilnius, bör det inte bli aktuellt att ingå en kontraktuell relation till Armenien. Vi kommer att ha ett toppmöte igen i Riga 2015. Till dess kanske man kan ha hittat någon väg, för det är självklart att det är viktigt att vi fortsätter dialogen med Armenien.

Herr ordföranden lyfte fram gaspriserna. Det var en av variablerna i de ryska påtryckningarna på Armenien. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Om Azerbajdzjan kan man konstatera att i varje fall OSSE:s och Odihrs valobservatörer har varit utomordentligt kritiska till det senaste valet. Däremot har märkligt nog Europaparlamentet och Europarådets parlamentariska församling varit mer lågmälda i sina kommentarer. Men vi tror nog att Odihr ligger närmare sanningen.

Beträffande ryska påtryckningar genom gaspriser och beredskap är läget väldigt svårt – det beror lite grann på hur situationen utvecklas i Ukraina. Framför allt är det viktigt att se om ukrainarna själva vill ta de erforderliga reformstegen för att gå mot ett undertecknande.

Bodil Ceballos frågar hur kretsarna ser ut. Det är helt enkelt samma kretsar som generellt angriper och hanterar utvidgningsfrågorna. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det varierar lite från land till land, men det är den typen av skiljelinjer vi märker.

Anf. 50 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens inriktning i ärendet under punkt 3. Sverigedemokraterna har anmält avvikande mening.

Vi går vidare till punkt 4, Det södra grannskapet, och börjar med Syrien.

Anf. 51 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Även det är en punkt som vi diskuterade ordentligt i går i utrikesutskottet. Därför nöjer jag mig med att konstatera att ingångsvärdena för den här diskussionspunkten – det finns än så länge inga rådsslutsatser, fast det kan komma under helgen – har varit säkerhetsrådets resolution 2118 om destruktion av Syriens kemvapen, som i sin tur har haft som utgångspunkt den rysk-amerikanska överenskommelsen.

Den har lett till att Syrien har ansökt om och fått ansluta sig till FN:s kemvapenkonvention, att de har anmält sina lager av kemvapen, att FN har satt upp en mission som redan är på plats och har börjat arbeta med att identifiera de olika lagren och också har satt i gång med förstörelse av produktionsapparaten. Det ska de vara färdiga med till den 1 november, och sedan påbörjas förstörelsen av själva kemvapenlagren, vilket ska vara färdigt till den 1 juli nästa år.

Det är ett oerhört pressat schema. Men både FN och OPCW, som gemensamt sköter detta, har förhoppningar om att de ska kunna hålla tidtabellen. Säkerhetsrådet kommer att få en första rapport om läget och det fortsatta arbetet den 28 oktober.

I resolutionen från säkerhetsrådet finns också en del två som handlar om den politiska fortsättningen. Det avser förhandlingar om Syrien. Där ställer sig säkerhetsrådet bakom de principer som Kofi Annan hade mejslat fram i det så kallade Genève I-möte, som var i juni 2012. De principerna handlar i allt väsentligt om hur man övergår från den nuvarande situationen via en övergångsregim och en transitionsregering till ett mer normalt läge med val och så småningom förhoppningsvis också demokrati i ett sammanhållet Syrien.

Till den ändan vill säkerhetsrådet uppmana parterna att samla sig till ett Genève II-mötet. Nu hör vi att man till och med kan ha hittat ett tänkbart datum, den 23–24 november. Vi får se om det håller – det är fortfarande bara preliminära uppgifter som vi har fått.

I samband med det ska grannländerna kunna samlas, och sedan kommer man att försöka få parterna och FN att gå vidare. Det kan bli det sätt på vilket man kan komma runt ett av de stora problemen >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<.

Problemet för Genève II kommer annars att bli att samla de två parterna och få dem att komma till förhandlingsbordet. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Problemet är att oppositionen som vi vet är djupt splittrad. En av de tunga komponenterna i paraplyorganisationen, SOC, har redan nu deklarerat att de inte vill komma till Genève. Arbetet med att utöva inflytande över oppositionen fortsätter.

För svensk del kommer vi naturligtvis att göra vad vi kan för att hjälpa till. Vi har redan blivit ombedda att hjälpa FN och OPCW med flygtransporter av materiel och personal mellan FN:s bas på Cypern och Beirut. Det nämnde jag även för utrikesutskottet i går, och utrikesministern anmälde det i kammaren för några dagar sedan. Sedan kan det bli aktuellt med fortsatt svensk expertis i någon form. Som vi vet har vi haft Åke Sellström från FOI som har lett den första gruppen med FN-inspektörer tidigare.

Den fjärde punkt som jag vill lyfta fram är naturligtvis det förfärande humanitära läget. Som jag nämnde tidigare tog säkerhetsrådet ett luxemburgsk-australiskt initiativ som vi i Sverige hade varit med om att verka fram, med ett ordförandeuttalande i säkerhetsrådet om nödvändigheten av tillträde för de humanitära organisationerna till konfliktområdena och stöd för de humanitära insatser som behöver göras, inte minst för att undsätta i den absolut förfärliga flyktingsituationen. En tredjedel av Syriens befolkning är på flykt, antingen internt eller externt, och destabiliseringsriskerna i länderna runt Syrien är påtagliga.

Det är de ingångsvärden som vi har. Sedan kan det, som sagt, komma ett förslag till rådsslutsatser under helgen.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Då blir det föremål för skriftligt samråd.

Anf. 53 BODIL CEBALLOS (MP):

Jag undrar över det humanitära stödet. Jag har inte några riktigt aktuella siffror, men för inte så länge sedan visade det sig enligt den statistik jag hade att bara 40 procent av utlovat stöd har betalats in till fonden. Jag skulle vilja höra hur det ser ut på den fronten. Finns det några utsikter att man ska få in alla medlen?

Anf. 54 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Jag har två synpunkter. Jag tycker att regeringen ska lyfta upp den oroande utvecklingen vad gäller radikala krafter i Syrien som inte minst riktas mot de kristna i Syrien.

Vidare vill jag ta upp det humanitära biståndet till Syrien och dess närområde. Från regeringens sida borde man föra upp till diskussion att

EU kan utöka sitt stöd till regionen. Sverige bidrar i ganska hög grad. Man kan också själv bidra mer för den delen – det kanske inte hör till diskussionen i Europeiska unionen. Viktigt är i alla fall att lyfta upp diskussionen i Europeiska unionen om hur man ska få fler länder att bidra mer aktivt och med mer medel.

Anf. 55 ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M):

Jag hade möjlighet att för några månader sedan vara på plats i regionen i samband med en internationell mission. Det var en parlamentarisk delegation via Interparlamentariska unionen som var där. På plats såg jag det humanitära behovet men också det fantastiskt stora och bra stöd som Sverige deltar med. Sverige har utökat det humanitära stödet till regionen.

Jag har dock två frågor. Kommer frågan om flyktingsituationen upp? Kommer det på rådsmötet upp en diskussion om det stora tryck som det innebär för länder i regionen att ta emot flyktingar av den dignitet som man gör? Jag såg en undersökning som visade att om man jämförde Jordanien med USA skulle USA ha mottagit 38 miljoner flyktingar vid det här laget. Det är alltså ett enormt tryck på den jordanska sidan. Det finns även ett skriande behov av att skydda flyktingar i flyktinglägren och utanför lägren. Vi får rapporter om barnnäktenskap och systematiska våldtäkter. Det finns gigantiska behov. Kommer den frågan upp?

Sedan vill jag skicka med att det är väldigt bra att regeringen fortsätter att hålla fast vid respekten för den internationella humanitära rätten såväl inne i landet Syrien, där den kränks systematiskt i ett av de värsta krig vi någonsin sett, som i regionen. Då tänker jag framför allt på skyddet av flyktingar.

Anf. 56 ROBERT HALEF (KD):

Ordförande! Fredskonferensen Genève II är helt nödvändig, och det är viktigt att den påskyndas så att vi kan åstadkomma eventuell vapenvila, fred och demokrati framöver.

Som kabinetssekreteraren nämnde är det låsta positioner mellan oppositionsgrupperna, som inte accepterar varandra. Det finns oppositionsgrupper i landet som inte accepterar att någon annan ska företräda dem. Det finns stridande parter som ingen har kontroll över. Sedan finns oppositionen utanför landet som inte accepteras av oppositionen inne i landet. Det är lite kaotiska relationer emellan i fråga om representationen, vem som ska företräda oppositionen vid Genève II-konferensen.

Det är viktigt att USA och dess allierade sätter ned foten och ser till att de stridande parterna kommer till förhandlingsbordet för att skapa vapenvila och fred framöver.

Ordförande! I de här sammanhangen glömmer vi två stora folkgrupper i Syrien, kristna och kurder. Kristna utgör 10 procent av befolkningen. Kurder utgör 10 procent av befolkningen. Tillsammans är de 20 procent. Men det är ingen som över huvud taget har nämnt dem i diskussionerna om fred i Syrien. Om vi får dessa två folkgrupper med till Genèvekonferensen skulle det stärka fredsambitionen, och det skulle bli en bredare och mer hållbar fred i Syrien. Regimen utgörs av enbart alawiter som är max 10 procent av befolkningen. Samtidigt är det 20

procent av befolkningen som inte alls finns med i diskussionen om fred och framtid i Syrien.

Jag är mycket orolig. Den här fredskonferensen blir inte representativ om man inte har med både kurder och kristna syrianer och armenier. Jag har personligen träffat de högsta representanterna för kurderna i Syrien och de högsta representanterna för kristna grupper i Syrien. De efterlyser detta.

Anf. 57 FREDRICK FEDERLEY (C):

Ordförande! Tack, kabinetssekreteraren, för föredragningen! Det är en oerhört komplex materia rörande hela södra grannskapet, en diskussion som berör väldigt många områden. I någon mån är det väl fråga om att man försöker släcka bränder där man har möjlighet att hitta någon strategi för framtiden. Frågorna går dessutom in i varandra. Vi har en inhemsk debatt här i Sverige om migration. Den går hand i hand med långt bredare diskussioner än den om Syrien. Vi vet att det är oerhört få av de 2–2 ½ miljon människor som har lämnat Syrien som över huvud taget har kommit till Sverige. Det är inte ens 10 000 personer det handlar om.

Samtidigt är den bild som målas upp efter de tragiska båt katastroferna, fyra tror jag, inom loppet av en mycket kort tid att det ofta även är ekonomiska migranter. Det ger vid handen att en eldsläckning i den direkta konflikten i Syrien är oerhört viktig och svårbalanserad. Jag har ställt frågor till kabinetssekreteraren om Irans involvering där eftersom den är komplicerad. Jag tycker att kabinetssekreteraren redan besvarade dem bra.

Vi behöver en långsiktig strategi för att kunna riva murar runt EU för att människor ska kunna röra sig om de behöver fly. Men vi behöver också få en diskussion utanför den här agendan, som är nog så viktig, om hur EU kan öppna upp för handel och ekonomiskt stärka delar av vårt absoluta närområde, som har helt andra ekonomiska förutsättningar än vad vi har i dag. Det blir en stark drivkraft till att lämna sitt hemland och sin hemregion på farliga vägar hellre än på andra vägar. Där har EU ett jättestort ansvar. Sverige har redan öppnat upp för arbetskraftsinvandring och för det som kallas icke-högkvalificerad arbetskraft. Där har Europeiska unionen en del.

Därför är det viktigt att vi får en diskussion om den akuta situationen i Syrien och att man hela tiden vidgar perspektivet. Vi måste börja förbereda en plan för tiden efter det här. Den dag man lyckas få lugn och ro och den akuta humanitära katastrofen är hanterad är det inte stopp, utan det kommer fortfarande att vara en stor social oro med ekonomiska aspekter i hela regionen, miljöaspekter och en lång rad andra saker.

När vi väl har hanterat sakfrågan i detta eldsläckningsskede måste vi ändå ha ett längre perspektiv vid hanteringen av många tvärsektoriella frågor.

Anf. 58 BÖRJE VESTLUND (S):

För oss socialdemokrater är det viktigt att vi sätter in alla resurser vi kan för att vi inte ska få de problem som vi har i andra delar av den regionen. Det är oerhört viktigt att vi visar att vi kan ställa upp, att vi gör så mycket vi ska göra, att vi kan hantera både flyktingarna i närområdet och

2013/14:5

18 oktober

de flyktingar som kommer till vårt land och till andra delar av EU för den delen. Ambitionerna där kan inte vara nog höga enligt vår uppfattning.

Med anledning av det vill jag meddela att vi naturligtvis stöder regeringen i dess strävan att få en lösning till stånd så att vi slipper ha Syrien som en stående punkt på dagordningen under flera år framåt. Vi som har suttit länge i den här nämnden vet att det finns länder som återkommer och återkommer. Låt oss hoppas att Syrien inte blir ett land som vi får återkomma till om tio år.

Anf. 59 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Vad gäller först Bodil Ceballos fråga om det humanitära stödet har det varit problem >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. Det är någonting som vi i givarsamfundet naturligtvis är angelägna att påminna om.

För svensk del kan jag säga att vi tillhör de större bidragsgivarna och har betalat in. Jag tror att det är 323 miljoner så här långt i år i humanitärt bistånd. Vi tillhör tillsammans med Tyskland dem som i absoluta tal har tagit emot flest flyktingar från Syrien sedan januari 2012. 18 000 har kommit till Sverige. Det är en belastning om vi inte har – och där kommer jag till Fredrick Federleys fråga om betydelsen av ett lite mer långsiktigt grepp – en bördefördelning inom EU där alla solidariskt ställer upp i den krissituation som råder och som kan komma att dröja.

Enligt de siffror vi nu har är det 790 000 flyktingar i Libanon, 540 000 i Jordanien, 505 000 i Turkiet, 195 000 i Irak, 125 000 i Egypten. Därtill kommer alla internflyktingar inne i landet. Det gör att situationen är näst intill ohållbar. FN:s bedömning är att det förmodligen är den värsta humanitära krisen på åtskilliga decennier.

Apropå Skalins fråga är EU:s stöd och även det svenska stödet omfattande i den här situationen.

UNHCR, som också får bidrag från Sverige och från andra medlemsstater i EU, har i dessa dagar naturligtvis mycket att stå i, inte minst när det gäller det som Ulrika Karlsson tog upp, skyddet av flyktingar även i flyktinglägren. De siffror jag läste upp visar att situationen är katastrofal och inte lätt att hantera. Men där gör FN-organen sitt yttersta.

Vi är väldigt nöjda med att vi kunde medverka till att säkerhetsrådet gjorde ett mycket tydligt uttalande om behovet av att upprätthålla den internationella humanitära rätten.

Sedan har vi frågan om Genève II, som Halef tog upp. Problemet blir att få en representativ skara som sitter runt förhandlingsbordet i Genève II, och det är inte lätt att åstadkomma. Det är därför som vi fortfarande har så många frågetecken kring om Brahimi och FN kommer att lyckas få parterna, en representativ skara, till förhandlingsbordet. Vi vet vilka spänningar, splittringar och stora motsättningar, bitvis av mycket våldsamt natur, som finns. Vi har sett hur de olika oppositionsgrupperna förgör varandra med våld. Vi har en inte lätt situation att hantera.

Jag tror att jag därmed har kommenterat de frågor som ställdes och de medskick som gjordes.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens inriktning vad beträffar Syrien.

Anf. 61 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Ordförande! Läget där hade jag anledning att beskriva i utrikesutskottet i går. Det är en fortsatt orolig säkerhetssituation med skarpa motsättningar mellan regimen och oppositionen i form av Muslimska brödraskapet, som slåss för sin fortsatta politiska existens.

Regimen har ställt upp en vägkarta för hur övergången tillbaka mot val ska äga rum inom det närmaste halvåret. Problemet är bara att det vi ser på marken på intet sätt motsvarar det som står i vägkartan. Vi ser alltså inte den inklusiva dialog som här skulle behövas. Vi ser inte att man har frigjort de politiska krafterna i form av de politiska fångarna inklusive den avsatte presidenten Mursi, och vi ser heller inget stopp på den repression som nu äger rum i Egypten. Därför går vi mot fortsatta motsättningar.

EU har aktivt följt detta. Catherine Ashton har varit inte mindre än tre gånger i Kairo sedan i somras och försöker både stötta och medla i processen i riktning tillbaka mot en normalisering. Men vi måste konstatera att EU inte får mycket gehör i dessa tider.

Den diskussion som kommer att äga rum på måndag kommer mycket att handla om hur EU ska hantera situationen, inte minst dilemmat mellan våra principer, vår trovärdighet vad gäller ”mer för mer”-linjen med tanke det stöd som finns i plinan för Egypten, där signalerna borde vara mycket tydliga. Vi ser också hur amerikanerna har ställt in en del av sitt bistånd.

Det handlar även om möjligheterna för EU att vara en fortsatt aktör i den interna processen. Ministrarna kommer att behöva diskutera lite av detta, inte minst hur man ska hantera de stödprogram för Egypten som har förberetts. Där kan det bli en diskussion om att antingen stoppa en del av de programmen eller att omorientera dem mot socioekonomiskt stöd och stöd till de fattiga snarare än att genomföra de strukturprogram som var förberedda tidigare. Det blir inga slutsatser på det här stadiet.

Anf. 62 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens inriktning under punkten om Egypten.

Vi går slutligen till Libyen under den här dagordningspunkten. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 63 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Det är den alarmerande nya utvecklingen av säkerhetssituationen som gör att ministrarna vill diskutera Libyen. Man minns naturligtvis mordet på den amerikanske ambassadören. Vi har sett den märkliga kidnappningen av premiärministern som förhördes av en milisgrupp i sitt eget inrikesdepartement innan han släpptes. Vi har sett det själva i form av det bombattentat som skedde utanför Sveriges honorärkonsulat i Benghazi.

Jag hade tillfälle att tala med vår konsul häromdagen när hon var på besök i Stockholm. Det råder fortfarande stor oklarhet om vad som kan ha legat bakom attentatet och vilka motiv som kan finnas. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< De libyska myndigheterna i form av premiärministern och utrikesministern tog kon-

takt med vår konsul och har djupt beklagat det som hänt, och man har ökat det skydd som finns för konsulatet.

För EU:s del kommer det också att handla om det projekt och det program som EU har ställt upp med för att bättre försöka bevaka Libyens gränser så att libyerna själva kan ha bättre kontroll över sina gränser som är utomordentligt porösa. De öppnade vapenlagren efter Gaddafiregimens kollaps har gjort att Libyen nu är en enda stor vapenmarknad. Vapnen sprider sig över hela regionen, både österut mot Mellanöstern, Syrien och Egypten och söderut till Sahel. Det är de diskussionerna som ministrarna vill föra.

Anf. 64 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt även i fråga om Libyen.

Då går vi till punkt 5, Myanmar/Burma. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 65 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE:

Herr ordförande! Den positiva utveckling som vi sett de senaste två åren i Myanmar har bland annat inneburit att oppositionen kunnat ta plats i parlamentet, att förhandscensuren avskaffats och att befolkningen nu öppet vågar kritisera de styrande när så är befogat. Samtidigt har flera av de etniska grupperna krävt att konstitutionen ändras för att medge utökat självstyre. Där finns fortfarande en hel del att göra.

Vi har också problemen i delstaten Rakhine där den utsatta muslimska folkgruppen rohingyas levnadssituation är fortsatt allvarlig. Här saknar regeringen långsiktiga lösningar. Vi har sett en våldsutveckling som är mycket oroande. Rädslan för nya våldsbrott är därför stor.

President Thein Sein har deklarerat nolltolerans mot religiöst våld, men samtidigt kommer fortsatta rapporter om antimuslimska våldsyttningar på olika platser i landet. President Thein Sein annonserade i somras att samtliga politiska fångar skulle släppas senast vid slutet av året, men trots att frisläppanden görs får vi rapporter från trovärdiga MR-organisationer om att ett antal nya arresteringar av aktivister har skett.

Anledningen till att ministrarna kommer att tala om Myanmar/Burma är att de till lunch kommer att få besök av oppositionsledaren Aung San Suu Kyi. De ska ha en fördiskussion sinsemellan inför den lunchdiskussionen. Aung San Suu Kyi har fortsatt en central politisk roll. Det är hon och hennes parti som i hög grad ligger bakom den positiva politiska utveckling som Myanmar har genomgått under de senaste två åren.

Aung San Suu Kyi har under den senaste tiden genomfört flera utlandsresor, och nu kommer hon som sagt till Luxemburg. Många ser detta som kopplat till hennes uttalade ambition att inta presidentämbetet i samband med valet 2015. Hon behöver omvärldens stöd för att pressa på för en ändring av konstitutionen som i nuläget hindrar henne att kandidera till presidentposten eftersom hennes barn har utländskt medborgarskap. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det är så spelplanen ser ut inför den diskussion som ministrarna ska ha med Aung San Suu Kyi på måndag.

Anf. 66 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens inriktning jämväl i detta ärende. Därefter har vi Övriga frågor, men det finns inget antecknat där. Då återstår det bara för nämnden att tacka kabinetssekreterare Belfrage med medarbetare för närvaron här i dag och önska en trevlig helg.

2013/14:5

18 oktober

Innehållsförteckning

1 § Allmänna frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	1
Anf. 3 BÖRJE VESTLUND (S)	1
Anf. 4 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	1
Anf. 5 BÖRJE VESTLUND (S)	2
Anf. 6 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	2
Anf. 7 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 8 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	2
Anf. 9 BÖRJE VESTLUND (S)	4
Anf. 10 Andre vice talman ULF HOLM (MP)	4
Anf. 11 LARS OHLY (V)	5
Anf. 12 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	5
Anf. 13 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 14 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	7
Anf. 15 LARS OHLY (V)	7
Anf. 16 JOHNNY SKALIN (SD)	8
Anf. 17 BÖRJE VESTLUND (S)	8
Anf. 18 LARS OHLY (V)	8
Anf. 19 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	8
Anf. 20 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 21 LARS OHLY (V)	9
Anf. 22 JOHNNY SKALIN (SD)	9
Anf. 23 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	9
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 25 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	9
Anf. 26 ORDFÖRANDEN	10
2 § Allmänna frågor	11
Anf. 27 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 28 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	11
Anf. 29 JOHNNY SKALIN (SD)	11
Anf. 30 BÖRJE VESTLUND (S)	11
Anf. 31 LARS OHLY (V)	11
Anf. 32 BODIL CEBALLOS (MP)	12
Anf. 33 FREDRICK FEDERLEY (C)	12
Anf. 34 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	12
Anf. 35 ROBERT HALEF (KD)	13
Anf. 36 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	13
Anf. 37 ORDFÖRANDEN	13
3 § Utrikes frågor	14
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 39 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	14
Anf. 40 ORDFÖRANDEN	16
Anf. 41 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	16
Anf. 42 ORDFÖRANDEN	17
Anf. 43 Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	17
Anf. 44 LARS OHLY (V)	18
Anf. 45 JOHNNY SKALIN (SD)	18

Anf. 46	TOMMY WAIDELICH (S)	18	2013/14:5
Anf. 47	ORDFÖRANDEN	19	18 oktober
Anf. 48	BODIL CEBALLOS (MP)	19	
Anf. 49	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	19	
Anf. 50	ORDFÖRANDEN	20	
Anf. 51	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	20	
Anf. 52	ORDFÖRANDEN	21	
Anf. 53	BODIL CEBALLOS (MP)	21	
Anf. 54	JOHNNY SKALIN (SD)	21	
Anf. 55	ULRIKA KARLSSON i Uppsala (M)	22	
Anf. 56	ROBERT HALEF (KD)	22	
Anf. 57	FREDRICK FEDERLEY (C)	23	
Anf. 58	BÖRJE VESTLUND (S)	23	
Anf. 59	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	24	
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	24	
Anf. 61	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	25	
Anf. 62	ORDFÖRANDEN	25	
Anf. 63	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	25	
Anf. 64	ORDFÖRANDEN	26	
Anf. 65	Kabinettssekreterare FRANK BELFRAGE	26	
Anf. 66	ORDFÖRANDEN	26	